

King Og: Rumble in the Bashan

במדבר כא

וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דָרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לִקְרֹאתָם הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמִלְחָמָה אֲדָרְעִי:

They marched on and went up the road to Bashan, and King Og of Bashan, with all his people, came out to Edrei to engage them in battle.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה **אַל-תִּירָא אֹתוֹ** כִּי בִיָּדְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן:

But the LORD said to Moses, “Do not fear him, for I give him and all his people and his land into your hand. You shall do to him as you did to Sihon king of the Amorites who dwelt in Heshbon.”

וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ עַד-בִּלְתִּי הִשְׁאִיר-לוֹ שְׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת-אֶרְצוֹ:

They defeated him and his sons and all his people, until no remnant was left him; and they took possession of his country.

דברים א

וַיְהִי בְּאֲרָבַעִים שָׁנָה בְּעֶשְׂתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־כָּל אֲשֶׁר צָנָה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם: אַחֲרֵי הַכְּתוֹת אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעֶשְׂתֵּרֶת בְּאֲדָרְעִי:

דברים ג:יא

כִּי רָק-עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׂאָר **מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים** הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרָזֶל הִלָּה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁעָ אֲמוֹת אַרְפָּה וְאַרְבַּע אֲמוֹת רַחְבָּה בְּאֲמַת-אִישׁ:

Niddah 24b

It is taught in a *baraita* that **Abba Shaul** says the following, and some say that **Rabbi Yohanan** said it: **I used to be a gravedigger. Once I ran after a deer, and I entered the thighbone of a corpse; and it was so large that I ran after the deer for three parasangs inside the thighbone, and although I did not reach the deer, the thighbone did not end. When I came back and related this to the Sages, they said to me: It was evidently the thighbone of Og, king of Bashan, a known giant.**

Time of Avraham

Bereishit 14:13

וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיַּגִּד לְאַבְרָם הָעֵבְרִי וְהוּא שָׂכַן בְּאֵלְנֵי מִמְרָא הָאֲמֹרִי אַחֵי אֶשְׁכַּל וְאַחֵי עֵנֶר וְהֵם בְּעַלֵי בְרִית-אַבְרָם:

A fugitive brought the news to Abram the Hebrew, who was dwelling at the terebinths of Mamre the Amorite, kinsman of Eshkol and Aner, these being Abram's allies.

Rashi:

ויבא הפליט. לפי פשוטו זה עוג, שפלט מן המלחמה, והוא שכתוב כי רק עוג נשאר מיתר הרפאים (דבר' ג') וזהו נשאר, שלא הרגוהו אמרפל ונהגריו כשהכו הרפאים בעשתרות קרנים. תנחומא ומדרש ב"ר זה עוג, שפלט מדור המבול; וזהו מיתר הרפאים, שנאמר הנפלים היו בארץ וגו' (לעיל ו') ומתכוון שיהרג אברם וישא את שרה:

AND THERE CAME THE ONE WHO ESCAPED – According to the real meaning this was Og who had escaped from the battle with the Rephaim (see Genesis 5:5) and it is to this that the text refers (Deuteronomy 3:11) “For only Og king of Bashan was left of the remnant of the Rephaim”, and this is what is meant by נשאר “left”, for Amraphel and his allies did not kill him when they smote the Rephaim in Ashteroth Karnaim. So is the statement in the Tanchuma 4:6:25 (Chukat). But according to the Midrash Genesis Rabbah (Genesis Rabbah 42:8) it refers to Og in allusion to him as the only one of the generation of the Flood who escaped that catastrophe, and this is what is meant (Deuteronomy 3:11) “of the remnant of the Rephaim”, for it is said. (Genesis 6:4) “The Nephilim (= Rephaim cf. Genesis Rabbah 26) were in the earth etc.” His intention in telling Abraham that his nephew was captured was that Abraham should wage war against the kings and that he should be killed so that he, himself, might marry Sarah.

Niddah 61a

The Gemara cites another case of a report that caused concern. Before the battle against Og, king of Bashan, it is stated: **“And the Lord said to Moses: Do not fear him; for I have delivered him into your hand, and all his people, and his land; and you shall do to him as you did to Sihon king of the Amorites, who dwelt at Heshbon”** (Numbers 21:34). The Gemara asks: **Now, Sihon and Og were brothers, as the Master said: Sihon and Og were sons of**

Ahijah, son of Shamhazai. In what way is Sihon different from Og, that God found it necessary to warn Moses not to be afraid of Og, and in what way is Og different from Sihon, that there was no need for a warning not to be afraid of Sihon?

Rabbi Yoḥanan says that Rabbi Shimon ben Yoḥai says: From the answer that God gave to that righteous one, Moses, you know what was in his heart, i.e., what gave Moses cause to fear. Moses said to himself: Perhaps the merit of our forefather Abraham will stand for Og and save him. Og was the one who told Abraham that Lot had been taken captive by the four kings, enabling Abraham to rescue Lot.

The Gemara cites the source of this claim. **As it is stated:** “**And there came one that was saved, and told Abram the Hebrew,** now he dwelt by the terebinths of Mamre the Amorite, brother of Eshkol, and brother of Aner; and these were confederate with Abram. And when Abram heard that his brother was taken captive, he led forth his trained men, born in his house, three hundred and eighteen, and pursued as far as Dan” (Genesis 14:13-14). **And Rabbi Yoḥanan said** that the term “one that was saved” is referring to **Og, who was saved from the punishment of the generation of the flood.** For this reason, Moses was more afraid of Og.

שוחר טוב קלו

ולעוג מלך הבשן. אמר רבי שמעון בן לקיש משום בר קפרא פליט היה שמו שנאמר (בראשית יד יג) ויבא הפליט. ולמה נקרא שמו עוג שבא ומצא אברהם שעוסק בעוגת הפסח. כשבא משה וישראל לתחומא דאדרעי אמר (לו) [להם] משה נחנה כאן ולמחר אנו נכנסין בשחרית וכובשין אותה. עמדו שחרית ועדיין לא היתה העין רואה תלה משה את עיניו וראה את עוג יושב על החומה ורגליו מגיעות לארץ אמר משה איני יודע מה אני רואה חומה אחרת בנו הלילה. אמר לו הקב"ה זה שאתה רואה עוג הוא. א"ר יוחנן אורך רגליו היו י"ח אמה. עוג היה תולש הר וזרקו לישראל. א"ל אל תתירא. משה היה נוטל צרור ומזכיר עליו שם המפורש וסומכו. ישראל היו אומרים ארורים הם הידים שכן זורקות. והאמורים היו אומרים ארורים הם הידים שכן סומכות:

Time of Noach

פרקי דרבי אליעזר פרק כג

וחוץ מעוג מלך הבשן שישב לו על עץ אֶחָד מן הסלמות של התבה, ונשבע לנח ולבניו שיהיה להם עֶבֶד עולם. מה עשה נח, נָקַב חור אֶחָד בתבה והיה מושיט לו מזונו בכל יום ויום, ונשאר גם הוא, שנאמר [דברים ג, יא] כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְגוֹ'.

חידושי אגדות על מסכת נדה ס"א א:ג

עוג שפלט מדור המבול כו'. שברח לא"י כדאמרין בחלק עכ"ל רש"י ולא מצאתיה באגדת חלק אבל בזבחים פ"ב איתא דעוג על צידי התיבה היה עומד ואפשר דהיינו דוקא למ"ד המבול היה בא"י אבל למ"ד דלא היה המבול בא"י איכא למימר כך שברח לא"י ואע"ג דלדידיה נמי מתו בא"י משום הבלא כדאיתא שם אפשר עוג שהיה גבור וגדול לא הזיק לו ההבל כמ"ש התוספות שם גבי ראם וק"ל:

His Final Fate

זוהר כרך ג (במדבר) פרשת חוקת דף קפד עמוד א

כיון דחמא עוג דישראל מקרבין גביה אמר הא ודאי אנא אקדימנא זכותא דקאים לון ודא שוי לקבליה, ביה שעתא דחיל משה היך יכיל לאעקרא רשימא דרשים אברהם, אמר ודאי הא ימינא דילי מית דהא ימינא בעיא להאי, אי נימא הא אלעזר, ימינא דסיהרא הוא ולא דילי והאי את לימינא הוא דאברהם לימינא הוא מיד אמר קודשא בריך הוא אל תירא אותו לא תדחל לה הוא את דיליה ואפילו לימינא לא אצטריך, כי בידך נתתי, שמאלא דילך יעקר ליה מעלמא דהא הוא פגים רשימא דיליה ומאן דפגים להאי את אתחזי לאתעקרא מעלמא כ"ש שמאלא דילך דאיהו ידך יעקר ליה מעלמא בגין כך אתעקרא מעלמא ואפילו דאיהו תקיפא מבני גברייא ובעא לשיצאה להו לישראל נפל בידיה דמשה ואשתצו.

Berachot 54b

With regard to the rock that Og, King of Bashan, sought to throw upon Israel, there is no biblical reference, but rather a tradition was transmitted. The Gemara relates that Og said: How large is the camp of Israel? It is three parasangs. I will go and uproot a mountain three parasangs long and I will hurl it upon them and kill them. He went, uprooted a mountain three parasangs long, and brought it on his head. And The Holy One, Blessed be He, brought **grasshoppers** upon it and they pierced the peak of the mountain and it fell on his neck. Og wanted to remove it from his head; his teeth were extended to one side of his head and to the other and he was unable to remove it. And that is what is written: “You break the teeth of the wicked” (Psalms 3:8). And this is in accordance with the

homiletic interpretation of Rabbi Shimon Ben Lakish, as Rabbi Shimon Ben Lakish said: What is the meaning of that which is written: "You break the teeth of the wicked"? Do not read it as: You break [*shibarta*], but rather as: You lengthened [*shirbavta*]. The story concludes: How tall was Moses? He was ten cubits tall. He took an axe ten cubits long, jumped up ten cubits, and struck Og in the ankle and killed him.

The Real Conflict

דברים פרק לג

(א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:

בראשית פרק ו

(א) וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת לָדוּ לָהֶם:
(ב) וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מְכַל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:
(ג) וַיֹּאמֶר יְקֹנֵן לֹא־יָדוּן רִיחֵי בָאָדָם לְעֹלָם **בְּשָׁגֵם הוּא בָשָׂר** וְהָיוּ יָמֵיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:
(ד) הַנְּפִלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַקֵּמָה הַגְּבֵרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם: פ

ריקאנטי בראשית פרק ו פסוק ב

ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אמרה נשמתו של משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם מאצל שכינתך ירדו שני מלאכים עז"א ועז"ל וחמדו בנות הארץ והשחיתו את דרכם על הארץ עד שתלית אותם בין הארץ לרקיע:

אלשיך על בראשית פרק ו פסוק ב

כי הלא המלאכים עליונים אשר קטרגו בבריאת האדם בארץ ואמרו מה אנוש כו' - בראותם העשרה דורות מכעיסין ובאין, אמרו רבותינו ז"ל (ילקוט שמעוני פרשת בראשית רמז מד ואגדת בראשית) ששמו פניהם לפניו יתברך ויאמרו לאמר, ראה אתה אומר אלינו כי טוב לברא אדם, והנה הטבנו אשר דברנו כי יעשה את הרע והנה הנם מכעיסין לפניך. אז אמר להם הוא יתברך, הלא אתם גם אתם לו יש נפשכם תחת נפשם מלובשי חומר על הארץ מתחת הלא תעשו כמעשיהם, ויאמרו לא כי נעשה הישר בעיני ה', אז הפילם למטה לארץ. ועליהם נאמר ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות כו', ופירשו רבותינו ז"ל (שם כו ט) כי הרבו לפשוע, כי ויקחו להם נשים אז אשת איש, מכל זו זכור, אשר בחרו זו בהמה:

Shabbat 88b

Moses said before Him: Master of the Universe, the Torah that You are giving me, what is written in it? God said to him: "I am the Lord your God Who brought you out of Egypt from the house of bondage" (Exodus 20:2). Moses said to the angels: Did you descend to Egypt? Were you enslaved to Pharaoh? Why should the Torah be yours? Again Moses asked: What else is written in it? God said to him: "You shall have no other gods before Me" (Exodus 20:3). Moses said to the angels: Do you dwell among the nations who worship idols that you require this special warning? Again Moses asked: What else is written in it? The Holy One, Blessed be He, said to him: "Remember the Shabbat day to sanctify it" (Exodus 20:8). Moses asked the angels: Do you perform labor that you require rest from it? Again Moses asked: What else is written in it? "Do not take the name of the Lord your God in vain" (Exodus 20:7), meaning that it is prohibited to swear falsely. Moses asked the angels: Do you conduct business with one another that may lead you to swear falsely? Again Moses asked: What else is written in it? The Holy One, Blessed be He, said to him: "Honor your father and your mother" (Exodus 20:12). Moses asked the angels: Do you have a father or a mother that would render the commandment to honor them relevant to you? Again Moses asked: What else is written in it? God said to him: "You shall not murder, you shall not commit adultery, you shall not steal" (Exodus 20:13) Moses asked the angels: Is there jealousy among you, or is there an evil inclination within you that would render these commandments relevant? Immediately they agreed with the Holy One, Blessed be He, that He made the right decision to give the Torah to the people, and as it is stated: "God our Lord, how glorious is Your name in all the earth" (Psalms 8:10), while "that Your majesty is placed above the heavens" is not written because the angels agreed with God that it is appropriate to give the Torah to the people on earth

בראשית א:כו

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ בְּגִת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ:

רשי: נעשה אדם. ענותותו של הקב"ה למדנו מכאן, לפי שאדם הוא בדמות המלאכים ויתקנאו בו, לפיכך נמלך בהם, וכשהוא דן את המלכים הוא נמלך בפמליא שלו, שכן מצינו באחאב, שאמר לו מיכה ראיתי את ה' ישב על פסאו וכל צבא השמים עמדים עליו מימינו ומשמאלו (מלכים א כ"ב), וכי יש זמין ושמאל לפניו? אלא אלו מימינים לזכות ואלו משמאלים לחובה, וכן בגזרת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא (דניאל ד'), אף כאן בפמליא שלו נטל רשות, אמר להם יש בעליונים כדמותי; אם אין כדמותי בתחתונים הרי יש קנאה במעשה בראשית: